

РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. Варна, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Каран.

при участието на секретаря Т. Г. И.
като разгледа докладваното от Пламен Д. Каран. Административно наказателно дело № 20233110204986 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Х. Д. Д., чрез адвокат Н. С., ВАК, против НП № 03-2300765/23.08.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда”- Варна, с което за нарушение на чл.11 ал.5 и чл.11, ал.1, вр. чл.12 ал.1 и ал.2 от Наредба № РД - 07- 02 от 16.12.2009 г., на осн. чл. 413 ал.1 от КТ на Х. Д. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500.00 /петстотин/ лева.

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в срока на обжалване и от надлежна страна. Сочи се, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуален закон. Иска се отмяна на НП като неправилно и

незаконосъобразно.

В съдебно заседание, редовно призована, въззивната страна се представлява от адв. Н. С., ВАК, който поддържа жалбата и по съществото на делото пледира за отмяна на НП. В АУАН и НП били посочени две различни разпоредби, които били нарушени. Нарушението било несъставомерно. КТ не предвиждал наказание за недокументиране на инструктажа и следвало да се прави разлика между недокументирането и непровеждането му. АНО не бил изследвал вътрешните правила за документиране, не бил изследвала датата, на която трябвало да се документира. Допълва, че към 14.07.2023 г. Д. не е имал задължение да провежда инструктаж на лице, което няма трудов договор.

Въззиваемата страна редовно призована не се представлява и не изпраща представител. Депозирани са писмени бележки от юк.Й., който моли съда за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно. Претендира за юрисконсултско възнаграждение по делото.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

По сигнал за трудов инцидент с работник на 14.07.2023 г. служители на ДИТ – Варна, сред които и св.Е. Н. извършили проверка на „Бляк сий рентал“ ЕООД, ЕИК 204302806. След представяне на изисканата документация от дружеството от св.Н. било изготвено Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение с дата 17.07.2023 год.

На 07.08.2023 год. бил съставен АУАН № 03 – 2300765, срещу Х. Д. Д. в качеството му на отговорно лице, определено да извършва инструктаж в „Бляк сий рентал“ ЕООД, ЕИК 204302806. Актът бил подписан от възз. в които е посочил в него: „имам възражения“.

Срещу АУАН в срока по чл.44 от ЗАНН е постъпило писмено становище от Х. Д. Д..

Впоследствие АНО издал обжалваното НП № 03 – 2300765/23.08.2023 г. срещу Х. Д. Д. в качеството му на отговорно лице, определено да извършва инструктаж в „Бляк сий рентал“ ЕООД, ЕИК 204302806.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава чрез събраните и изготвени по установения ред доказателства и доказателствени средства, а именно – от показанията на св.Н., които са конкретни, добросъвестни, логични и непротиворечиви, както и от писмените доказателства, които са събрани по реда на НПК – материалите по АНП: АУАН, заповед за компетентност, констативен протокол, призовка, писма,

обратна разписка, копие от плик, декларация сигнал, заповед за прекратяване на трудово правоотношение, допълнително споразумение и други, както и приобщените в хода на с.з. копие от инструктажна книга и др..

Съдът, както с оглед изложените от страните доводи, така и предвид императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните изводи:

АУАН и НП са издадени от компетентни лица и в предвидените от закона срокове.

Съдът счита, че аргументи на защитата за отмяна на НП са основателни.

На първо място, в АУАН и НП нарушението не е описано пълно и точно от правна страна, не само по отношение неговия субект, но и по отношение на останалите съставомерни признаци. Х. Д. Д. е наказан за недокументиране на провеждането на начален инструктаж – нарушение на чл.11 ал.5, чл.11, ал.1 и чл.12, ал.1 и ал.2 от Наредба № РД - 07- 02 от 16.12.2009 г. Наказанието е наложено на основание чл. 413 ал.2 от КТ, според която норма, на наказание подлежи работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. Но тези съставомерни признаци не се съдържат в АУАН и НП, където не се сочи, че работодателят не е изпълнил задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Липсата на съставомерни признаци е съществено процесуално нарушение, т.к. ограничава правото на защита и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Нарушението не е описано пълно и точно не само от правна, но и от фактическа страна. Документиране се дължи само, ако инструктажът е бил проведен. Ако не е бил проведен, отговорност ще се носи за непровеждането, но не и за недокументирането му. В АУАН и в НП, обаче, не се описва от фактическа страна, дали инструктажът е бил проведен, или не е бил проведен. Освен това, документирането се дължи на датата на провеждането и на тази дата следва да се счита извършено нарушението – когато е трябвало да се документира, но не е бил документиран инструктажът. В АУАН и НП обаче, не се описват фактите, от които да е видно кога е бил проведен инструктажа, респ. кога е трябвало същият да се документира.

На следващо място не се описват фактите, от които е направен извод, че промяната на длъжността е довела до промяна на организацията на работата и не става ясно въз основа на какви фактически положения АНО е преценил, че се е налагало извършването на извънреден инструктаж, а не на първоначален, или на периодичен, какъвто безспорно е бил проведен и документиран.

Защитата се гради срещу фактите, и непосочването им винаги е съществено процесуално нарушение, което я ограничава. Това е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Неправилно е приложен и материалния закон.

Ако Х. Д. Д. е наказан като „отговорно длъжностно лице, извършващо инструктажа“, то за последното липсват доказателства. В АУАН и НП не е описано от фактическа страна защо е прието, че тя именно е отговорното длъжностно лице и не са ангажирани доказателства, че именно тя е била длъжностното лице, на което е възложено провеждането, съответно – документирането на инструктажа.

Не е доказан и друг елемент от обективната страна на нарушението, а именно – дали инструктажът е проведен. Както е изложено по-горе, документирането се дължи в деня на провеждането на инструктажа. Кога е проведен този инструктаж не се описва, а дали е проведен, не се доказва от АНО, върху когото е доказателствената тежест в този процес. Отговорност за недокументиране се носи само при провеждане на инструктаж, в противен случай се носи отговорност за не провеждането му. Поради това съдът намира, че Ю. К. е наказана за нарушение, осъществяването на което не е безспорно доказано. Ако инструктирането е било задължително, то следва лицето да носи отговорност за непровеждане на инструктаж, но тя не е наказана за това.

Не на последно място, дори да приемем, че е осъществен състава на нарушението недокументиране на извънреден инструктаж и че това нарушение е извършено от Х. Д. Д., то съдът намира, че нарушението следва да се квалифицира като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН, което не е обсъдено от АНО.

Допуснатите съществени процесуални нарушения и неправилното приложение на материалния закон обуславят отмяна на наказателното постановление, поради което, съдът намира, че не следва да се произнася по справедливостта на наказанието.

С оглед всичко изложено по-горе съдът счита, че атакуваното НП е издадено и в нарушение на материалния закон и като такова следва да бъде отменено.

От процесуален представител на Д „ИТ“ – Варна е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Идентично искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение не е било направено в съдебно заседание от процесуалния представител на въззивното дружество.

На основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН (Нова – ДВ, бр. 94/29.11.2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административно процесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 04.12.2019 г.

Съдът се произнася по разносните сторени по делото, което разглежда.

В настоящото производство юрисконсулт е извършил процесуално представителство, но предвид изхода на спора, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело е неоснователно и се отхвърля от съда.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 03 - 2300765/23.08.2023 год. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” –гр.Варна, с което на Х. Д. Д., гр.Варна, ул.“Архимандрит Филарет“ № 7, ет.3, за нарушение на чл.11, ал.1 и чл.11, ал.5, вр. чл.12, ал.1 и ал.2 от Наредба № РД -07 -2 за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, на основание чл.416, ал.1, вр. чл.413, ал.1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500.00 /петстотин/ лв., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен

съд - Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____